

Svad den samme ærede Rigsdagsmand talte om, at det ikke var sagt, at Kobberværerne skulde ophøre med Fabrikationen; da veed jeg vel det; men en nødvendig Betingelse for Fabrikationen er, at de vide, hvor de skulde søge Affætning. Det vide de nu; men naar Kobberføringen forbyhdes dem, vide de det ikke; de maae da fabrikere paa Maa og Faa og etablere Udsalgsteder i Kjøbstæderne; de maae see at fuldstændiggjøre deres Fabrikation, saa at de kunne faae Kjøbere dertil blandt selve Kobbersmedene. Smidlertid gif den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts Gte Valgfreds (S. M. Hansen) heller ikke ud berfra i sine Udtalelser ved anden Behandling; thi han sagde da, at i Narenes Løb vilde der etablere sig Kobbersmede paa Landet, som vilde fabrikere de samme Gjenstande og sælge dem ligesaa billigt eller billigere end Kobberværerne. I det Tilfælde, den ærede Rigsdagsmand antager det, maa han jo ogsaa erkjende, at Kobberværernes Fabrikation af disse Gjenstande bethdelig vil indskrænkes, om end ikke ganske ophøre, og at der sølgelig bør gives dem Tid til at forandre deres Fabrikation; han kan jo ikke mene, at de kunne fremtidig drive Fabrikationen af disse Gjenstande i den samme Udstrækning som tidligere, thi hvor skulde de finde Kjøberne, naar disse forsynes af Kobbersmedene? Seg maa fastholde den Mening, at naar vi ved Næringsloven have fundet det vigtigt at tage et mindre Naredemaal, saa er det vigtigt ved denne Sag, der rigtignok kun angaaer Kobberpotter, som den ærede Minister stedsomtaler med en vis Haan, som om de ikke havde den samme Berettigelse som enhver anden Vare eller Forhandlingsgjenstand, navnlig Kaffe og Sukker, af Hensyn til Kobberværerne og Landbefolkningen at give den Tidsfrist, som vi have tilladt os at foreslaae.

Gomard: Seg skal tillade mig at mene, at naar disse Kobberførere faae en saa lang Tid, nemlig omtrent 5 Aar til at afvikle det Forhold, thi det er jo det, hvorom her nærmest er Tale, hvori de staae til deres Consumenter omkring i Sylland, hvor det jo væsentligst maa være tilstede, troer jeg virkelig, at det er Tid nok. At give dem længere Tid troer jeg vil være urigtigt, thi det samme Forhold

vil bestandig indfinde sig. Det vil albrig, som den ærede Ordfører bemærkede, kunne betale sig for Kobberførerne at rejse omkring alene for at indkassere disse Smaaforbringere; men hver Gang de rejse omkring paany, vilde de sælge og Forholdet stadigt blive det samme. Det vil ikke forandre sig, enten man giver kortere eller længere Tid, der vil dog tilsidst blive en Deel Smaaforbringere tilbage, som de enten maae overlade til Andre at indkassere eller selv rejse omkring og indkassere eller eftergive. Naar den ærede Rigsdagsmand for Skanderborg (Scholer) sagde, at det var en Masse af Varer, Kobberførerne affatte, da kan jeg ikke forstaae dette; thi naar han talte om en Masse af Varer tilligemed den Credit, de gav, da kan jeg ikke ganske rime det sammen; jeg kan ikke tænke mig, at Folk der kun have ringe Evner og maae Kjøbe paa Credit, kunne Kjøbe „Masser“ af Varer. Jeg veed vel ikke, hvorledes Bønderne paa de Egne, han sigter til, have deres Huusholdning indrettet, om de have alle deres Kar af Kobber eller om de have det paa anden Maade end f. Ex. i Thyen. Jeg kan dog ikke troe det kan være saa overmaade meget, der bruges af den Slags Kar i en Huusholdning; thi da der nu ikke mere smugbrændes i Sylland, kan det kun være en enkelt Vaskerfjedel, Bryggerfjedel eller andre Kobberpotter, der kunne bruges, og det forekommer mig ikke, at dette kan løbe op til store Summer. Den ærede Ordfører gaader den modsatte Vej og siger, at det reducerer sig til Smaaforbringere, saa jeg meget skulde anbefale, at, da der ikke er stillet Forslag om at gaae tilbage til Regjeringens oprindelige Forslag med Hensyn til Tidsfristen, man da beholder den efter min Mening meget lange Tid; man ved anden Behandling har sat for at afvikle dette Forhold.

S. M. Hansen: Det er en ganske besynderlig Opfattelse af mine Uttringer ved anden Behandling, den ærede Ordfører er kommen til. Jeg giktræde navnlig da, at dersom Thinget vilde vedtage en længere Tidsfrist, vilde jeg hellere have Loven med en saadan Bestemmelse end saaledes, som Fleertallet havde foreslaaet den, men deri ligger ikke, at jeg vilde